

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Sjette Afdeling) den 18. november 2009 i sag T-375/04, Scheucher-Fleisch m.fl. mod Kommissionen, hvorved Retten annullerede Kommissionens beslutning K(2004) 2037 endelig udg. af 30. juni 2004 om statsstøtte NN 34A/2000 om kvalitetsprogrammerne og mærkerne »AMA-Biozeichen« og »AMA-Gütesiegel« i Østrig (EUT 2005 C 150, s. 30) — urigtig fortolkning af begrebet »umiddelbart og individuelt berørt« i artikel 263, stk. 4, TEUF — tilsidesættelse af artikel 108, stk. 2, TEUF, idet Retten fandt, at Kommissionen har pligt til at indlede proceduren i henhold til den pågældende bestemmelse — tilsidesættelse af reglerne om bevisbyrde — utilstrækkelig begrundelse af den appellerede dom — manglende nødvendig bevisoptagelse

Konklusion

- 1) Appellen og kontraappellen forkastes.
- 2) Republikken Østrig betaler sagens omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 80 af 27.3.2010.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 27. oktober 2011 — Finanzamt Essen-NordOst mod GFKL Financial Services AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-93/10) ⁽¹⁾

(Sjette momsdirektiv — artikel 2, nr. 1), og artikel 4 — anvendelsesområde — begreberne »tjenesteydelser, som foretages mod vederlag«, og »økonomisk virksomhed« — salg af uerholdelige fordringer — lavere salgspris for fordringerne end deres pålydende værdi — købers overtagelse af inddrivelsesforanstaltningerne vedrørende fordringerne og risikoen for skyldnernes misligholdelse

(2011/C 370/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt Essen-NordOst

Sagsøgt: GFKL Financial Services AG

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesfinanzhof — fortolkning af artikel 2, nr. 1), artikel 4 og artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a), samt af artikel 13, punkt B, litra d), nr. 2) og 3), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om

harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — begreberne ydelse mod vederlag og økonomisk aktivitet — factoring — opkøb af nødlidende fordringer til en pris, der er beregnet på grundlag af risikoen for manglende betaling — factoringsselskabets overtagelse af inddrivelsen af fordringerne og tabsrisikoen

Konklusion

Artikel 2, nr. 1), og artikel 4 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, skal fortolkes således, at en erhvervsdrivende, der for egen risiko køber uerholdelige fordringer til en pris, som er lavere end fordringernes pålydende værdi, ikke leverer tjenesteydelser mod vederlag som omhandlet i artikel 2, nr. 1), og ikke udøver økonomisk virksomhed, der er omfattet af direktivets anvendelsesområde, når differencen mellem fordringernes pålydende værdi og købsprisen afspejler de omhandlede fordringers faktiske økonomiske værdi på tidspunktet for deres overdragelse.

⁽¹⁾ EUT C 134 af 22.5.2010.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 25. oktober 2011 — Solvay SA mod Europa-Kommissionen

(Sag C-109/10 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — sodamarkedet i Fællesskabet — misbrug af dominerende stilling — tilsidesættelse af retten til forsvar — aktindsigt — høring af virksomheden)

(2011/C 370/18)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Solvay SA (ved avocats P. Foriers, F. Louis, R. Jafferalli og A. Vallery)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved J. Currall, F. Castillo de la Torre, som befuldmægtigede, og advocate N. Coutrelis)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 17. december 1999 i sag T-57/01, Solvay mod Kommissionen, hvorved Retten forkastede sagsøgerens påstand om annulation af Kommissionens beslutning 2003/5/EF af 13. december 2000 vedrørende en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 82 (EF) — konkurrence — sodamarkedet i EF (bortset fra Det Forenede Kongerige og Irland) — misbrug af dominerende stilling — tilsidesættelse af retten til at få sin sag pådømt inden for en rimelig frist — tilsidesættelse af retten til forsvar — urigtig forudgående afgrænsning af det relevante geografiske marked — manglende begrundelse — usædvanlige omstændigheder, som godtgør, at der ikke er tale om nogen dominerende stilling

Konklusion

- 1) Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 17. december 2009, Solvay mod Kommissionen (sag T-57/01), ophæves.
- 2) Kommissionens beslutning 2003/6/EF af 13. december 2000 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 82 (COMP/33.133 — C: Soda — Solvay) annulleres.
- 3) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger i såvel førsteinstansen som i appelsagen.

(¹) EUT C 161 af 19.6.2010.

**Domstolens dom (Store Afdeling) af 25. oktober 2011 —
Solvay SA mod Europa-Kommissionen**

(Sag C-110/10 P) (¹)

**(Appel — konkurrence — sodamarkedet i Fællesskabet —
kartel — tilsidesættelse af retten til forsvar — aktindsigt
— høring af virksomheden)**

(2011/C 370/19)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Solvay SA (ved advokats P. Foriers, R. Jafferli, F. Louis og A. Vallery)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved J. Currall, F. Castillo de la Torre, som befuldmægtigede, og advocate N. Coutrelis)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 17. december 2009 i sag T-58/01, Solvay mod Kommissionen, hvorved Retten forkastede sagsøgerens påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2003/5/EF af 13. december 2000 vedrørende en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 (EF) — konkurrence — sodamarkedet i EF — aftale — tilsidesættelse af retten til at få sin sag pådømt inden for en rimelig frist — tilsidesættelse af retten til forsvar

Konklusion

- 1) Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 17. december 2009, Solvay mod Kommissionen (sag T-58/01), ophæves.
- 2) Kommissionens beslutning 2003/5/EF af 13. december 2000 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 (COMP/33.133 — B: Soda — Solvay, CFK) annulleres.

- 3) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger i såvel førsteinstansen som i appelsagen.

(¹) EUT C 161 af 19.6.2010.

**Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 27. oktober 2011 —
Europa-Kommissionen mod Republikken Polen**

(Sag C-311/10) (¹)

**(Traktatbrud — direktiv 2007/46/EF — godkendelse af
motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer,
komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køre-
tøjer — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist
— ufuldstændig gennemførelse)**

(2011/C 370/20)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Zavvos og L. Habiak, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen (ved M. Szpunar, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse eller meddelelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer (rammedirektivet) (EUT L 263, s. 1)

Konklusion

- 1) Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 48 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer, idet den ikke har meddelt Europa-Kommissionen de love og administrative bestemmelser, der gennemfører direktivet.
- 2) Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 48 i direktiv 2007/46/EF, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget alle de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at gennemføre direktivet.
- 3) Republikken Polen betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 246 af 11.9.2010.